

Siden deraf oppebærer et meget betydeligt Beløb til Bordpenge. Jeg skal saaledes nævne, at Gesandten i London har ikke mindre end 34,000 Kr. til Bordpenge; Gesandterne i St. Petersborg og Paris bruge 27,000 Kr. i Bordpenge. I alt er det Beløb, som opføres til Bordpenge, henimod et Par Hundrede Tusinde Kroner. Der kunde sikkert være Grund til her at udøve Sparsommelighed. I alt Fald bør man spørge sig selv: Er det nu virkelig ogsaa nødvendigt at anvende disse Penge, gøre disse Embedsmænd Nytte for de store Beløb, vort Land ofrer paa dem? Og jeg tror, at naar vi se Sagen saaledes, maa man absolut svare nej. Jeg kan, ligesom den ærede Ordfører, slutte mig til den Betragtning, at vort Land skal ikke føre nogen Udenrigspolitik, vi have ikke som Stormagterne en Kolonialpolitik, som vi skulle søge at føre igennem i Udlandet. De Interesser, vi have, ere af saa fredelig og saa ringe en Natur, at vi vist meget godt kunne nøjes med en langt mindre Repræsentation over for Udlandet, end Tilfældet er i Øjeblikket. Jeg synes heller aldrig, man hører Tale om disse Gesandters Virksomhed, den kommer i alt Fald ikke offentlig frem. Hvis der er nogen Virksomhed eller noget Arbejde, der udføres, maa det udføres meget stille og meget skjult. Vi høre ikke Tale om officielle Indberetninger fra disse Gesandter, som kunde komme Landets Befolkning til gode. I det hele taget er deres Virksomhed ganske sikkert saa ringe, at man, synes jeg, maa tage under nøje Overvejelse, om vi ikke skulle sige stop med at afholde disse store Udgifter. Vi have paa Socialdemokratiets Foranstaltning i Udvalget haft en Forhandling med den ærede Udenrigsminister om dette Spørgsmaal, idet jeg fra først af havde ønsket, at vi skulde have faaet en skriftlig Redegørelse for den Virksomhed, som vore Gesandter udføre, men man har ikke fra anden Side ønsket, at en saadan skriftlig Redegørelse skulde foreligge. Og jeg kan saa godt forstaa, at man ikke har ønsket det. Det vilde sikkert have været meget vanskeligt at give en saadan skriftlig Fremstilling af det Arbejde, som vore Gesandter udføre. Men under den mundtlige Konference var der sikkert ingen af Udvalgets Medlemmer, der fik noget stærkt Indtryk af, at disse Folk i Virkeligheden bestille noget, saa vi sikkert alle kunne med god Overbevisning stemme for en Nedsættelse af de betydelige Udgifter, som nu afholdes hertil.

Det er ikke min Mening, at vort

Land skulde være uden Repræsentation over for Udlandet, tværtimod anerkender jeg, at overalt hvor Danmark har Interesser at varetage over for Udlandet, bør vi ogsaa have en passende Repræsentation, men det forekommer mig, at denne Repræsentation meget godt kan varetages af vore Konsuler. Der staar jo opført paa Finansloven ikke mindre end 110 Konsuler eller Vicekonsuler, som varetage eller skulde varetage Danmarks Interesser rundt omkring i de forskellige Lande. Jeg skal saaledes nævne at vi i Storbritannien have ikke mindre end 30 Konsuler og Vicekonsuler, i Sverige have vi 20 Konsuler og Vicekonsuler, i Rusland 17, i Frankrig 8, i Tyskland 13, og i de forenede Stater 7 osv. Det vil altsaa ses, at selv om vi indskrænke Gesandternes Antal, ville vi alligevel have en fyldig Repræsentation over for Udlandet, og disse Konsuler og Vicekonsuler udføre sikkert ogsaa et langt større og nyttigere Arbejde end Gesandterne. Det er til disse Konsuler og Vicekonsuler, vore Landsmænd i Udlandet, i ethvert Tilfælde den jævne og simple Del af dem, henvende sig. Haandværkere og Sømænd vilde sikkert ikke have megen Nytte af at indfinde sig hos Gesandterne. De søge til vore Konsuler og Vicekonsuler, der faa de Raad og Hjælp naar de trænge dertil. Endvidere skal jeg gøre opmærksom paa, at vi holde særlige Repræsentanter i England og Tyskland til at varetage vort Landbrugs og Fiskeris Interesser, saa at vi fra dem modtage Indberetninger om Konjunkturerne i disse Lande. Det er naturligvis en for vort Erhvervsliv gavnlig Repræsentation, og det kan ikke et Øjeblik falde mig ind at ville have Udgifterne dertil indskrænket. Derimod nærer jeg ikke mindste Betænkelighed ved betydelig at indskrænke Beløbet til Gesandterne.

Gennemser man Listen over Gesandterne, vil man af Navnene se, at disse Folk i de allerfleste Tilfælde henhøre til Adelen, det er vor Adels mest kendte Navne, man her vil træffe paa. Under Højres lange Regimente har hele vort Gesandtskabsvæsen nærmest udviklet sig som en Forsørgelsesanstalt for Adels Sønner, som herigennem kunne faa en passende og pæn Beskæftigelse og foretage Udenlandsrejser paa Statens Regning, modtage de store Lønninger og gennem deres Poster faa Adgang til det højeste Selskabsliv, hvor de opholde sig. Jeg tror, at det nærmest er dem, der have Nytte af Gesandtskaberne, men jeg finder ingen Anledning til af den Grund at ofre saa store Beløb.